

Dette tænkes gennemført ved, at der (formentlig i en særskilt bekendtgørelse) fastsættes krav om, at såvel deponeringsanlæggets driftsleder som anlæggets personale skal have opnået et bevis i henhold til nærmere fastsatte uddannelsesforløb i bekendtgørelsen.

Driftslederen for et deponeringsanlæg skal således inden for en i bekendtgørelsen nærmere fastsat tidsfrist aflægge en prøve, hvor driftslederen skal kunne dokumentere sine faglige/tekniske færdigheder. Om nødvendigt kan driftslederen - inden aflæggelse af prøve - gennemgå et uddannelsesforløb med hovedvægten lagt på deponeringsteknik, samt lovgivning og myndighedskompetencer. Prøveaflæggelse er en betingelse for at kunne opnå det bevis, der dokumenterer, at den pågældende er egnet til at varetage den tekniske ledelse af et deponeringsanlæg.

Tilsvarende skal deponeringsanlæggets personale inden for en i bekendtgørelsen nærmere fastsat frist have gennemført et uddannelsesforløb, afsluttende med aflæggelse af en prøve. Uddannelsesforløbet vil være koncentreret om hovedemnerne affaldshåndtering, affaldsmottagelse samt maskinteknik. I tilfælde, hvor personale allerede besidder en vidn om dele af uddannelsens hovedemner, kan de pågældende fritages fra den tilsvarende del af uddannelsesforløbet. Prøveaflæggelse er obligatorisk for alle, og er en betingelse for at kunne opnå det bevis, der dokumenterer, at anlæggets personale er egnet til at varetage opgaver i tilknytning til anlæggets drift.

Undervisningen af såvel driftslederen som personale tænkes afholdt som arbejdsmarkedsuddannelser eller i regi af AMU-systemet og efter lov om samme.

På baggrund af de i bekendtgørelsen fastsatte krav til uddannelsernes indhold, vil relevant uddannelsesgrundlag - herunder uddannelsesplaner - blive udarbejdet. Udgangspunktet for dette kunne bl.a. være eksisterende uddannelsesplaner for nuværende AMU-uddannelse om "Affaldsdeponering", som er udarbejdet af Entreprenørbranchens Fælleudvalg og som p.t. udbydes af AMU-Center Fyn.

I forbindelse med revisionen af de eksisterende uddannelsesplaner er der nedsat en arbejdsgruppe med repræsentanter fra organisationerne bag BAI (Efteruddannelsesudvalget for bygge/anlæg og industri) - herunder bl.a. Danske Entreprenører, SID og Dansk Industri. Endvidere deltager repræsentanter fra Reno-Sam og Miljøstyrelsen i arbejdsgruppen.

5.4. Bestående deponeringsanlæg

For deponeringsanlæg, der allerede er godkendt i dag, indeholder direktivets artikel 14 bestemmelser

om en overgangsperiode, inden for hvilken godkendelsesmyndigheden skal træffe afgørelse om, hvorvidt anlægget kan fortsætte driften i lyset af direktivets krav. Alle bestående anlæg, som kan fortsætte driften på ændrede vilkår, skal ifølge direktivet overholde de nye krav senest 16. juli 2009. Afgørelsen af, om et deponeringsanlæg kan fortsætte driften, træffes af godkendelsesmyndigheden på grundlag af de af anlægget fremsendte oplysninger (overgangsplan).

Anlæg, der opnår tilladelse til at fortsætte, skal stille sikkerhed for de forventede omkostninger til nedlukning og efterbehandling på samme måde som et nyt anlæg, hvilket godkendelsesmyndigheden skal tage højde for i sin beregning af krav til sikkerhedsstillelsens størrelse, se endvidere de specielle bemærkninger til nr. 5.

Anlæg, der ikke opnår tilladelse til at fortsætte, vil få forbud mod fortsat drift efter den 16. juli 2009 og påbud om nedlukning og efterbehandling.

For alle bestående anlæg gælder, at de skal overholde de generelle regler om modtagelse af affald, som vil blive fastsat i en bekendtgørelse, ligesom den generelle pligt til, når der ikke længere deponeres affald, at nedlukke og efterbehandle, som lovfæstes i § 37 a, stk. 1, vil skulle præciseres i en konkret afgørelse (påbud efter § 41). Sådanne krav vil gælde, uanset om retsbeskyttelsen er udløbet, og uanset om de pågældende anlæg skal fortsætte eller ophøre.

Lovforslagets regulering af bestående anlæg vil som generelt udgangspunkt ikke være erstatningspådragende efter grundlovens § 73. Det er endvidere Miljø- og Energiministeriets antagelse, at der heller ikke i almindelighed kan tænkes tilfælde, hvor den foreslåede regulering af de bestående anlæg, d.v.s. påbud om nedlukning og efterbehandling samt krav om sikkerhedsstillelse, vil ramme så indgribende og byrdefuldt, at der i konkrete tilfælde vil foreligge ekspropriation. Der er på denne baggrund ikke foreslået indført en ordning, hvor der i særlige tilfælde skal ydes erstatning for evt. tab som følge af meddelte påbud eller krav om sikkerhedsstillelse. Som følge heraf vil der ikke være hjemmel til at meddele påbud, såfremt der undtagelsesvis skulle vise sig tilfælde, hvor et indgreb måtte være af ekspropriativ karakter.

5.5. Håndhævelse

Tilsynsmyndighederne har de sædvanlige håndhævelsesbeføjelser, jf. lovens kapitel 9, såfremt der eksempelvis ikke stilles sikkerhed samt i tilfælde, hvor redegørelser og indberetninger ikke indsendes m.v.